

СКЛАДНІСТЬ ДІАГНОСТИКИ ПЕРЕЛОМІВ КІСТОК ЧЕРЕПА В НЕЙРОХІРУРГІЇ ЗА ДОПОМОГОЮ РЕНТГЕНОГРАФІЇ

Студент В. О., Яценко Т. А., Півненко К. М., Стрижко М. В., Забрудська К. В.,

Рижкова Ю. В. – лікарі-інтерни

Науковий керівник – Я. О. Жданов

СумДУ, кафедра загальної хірургії, радіаційної медицини та фізизіатрії,

Сумська обласні клінічна лікарня, відділення променевої діагностики

Серед патології, яка зустрічається у відділенні нейрохірургії СОКЛ, ЧМТ займають одне із перших місць. Діагностичну цінність для даної патології має рентгенографія. Проте через низку особливостей як рентгенологічного обладнання так і через будову черепа, інколи виникає складність у діагностиці та чіткості постановки діагнозу переломів кісток певних відділів черепа.

Мета. Визначення найбільш проблематичних ділянок черепа, переломи кісток яких викликають складність постановки діагнозу за допомогою рентгенографії.

Матеріали та методи дослідження. Об'єктом дослідження були хворі, що проходили лікування у відділенні нейрохірургії з ЧМТ та переломом кісток черепа, яким проводилася краніограма та КТ голови за період 2008 та 2011 років. Переломи ділянок черепа, які використовувались для аналізу, були об'єднані у ділянки: скронева кістка та піраміда, лобна та кістки носа, кістки очниці та верхньощелепної пазухи, тім'яна кістка, потилична кістка (основа черепа), інше.

Результати дослідження. Було опрацьовано 4000 історій хворіб відділення нейрохірургії (2000 за 2008 рік, коли краніограма проводилася на плівковому апараті та 2000 за 2011 рік – краніограма проводилася на цифровому). Кількість історій, в яких зустрічаються заключення досліджень КТ та рентгенографії в 2008 році – 152 (7,6 %), в 2011 році - 167 (8,4 %). Частота недіагностованих переломів: скронева кістка та піраміда – 2008 рік – 16 (20, 5 %), 2011 рік – 16 (23,5 %); лобна та кістки носа – 2008 рік – 13 (16,7 %), 2011 рік - 10 (14,7 %); Кістки очниці та верхньощелепної пазухи – 2008 рік – 15 (19,2 %), 2011 рік – 20 (29, 4 %); тім'яна кістка – 2008 рік 9 (11, 5 %), 2011 рік – 5 (7,4 %); потилична кістка (основа черепа) – 2008 рік – 18 (23,1 %), 2011 рік – 13 (19,1 %); інше – 2008 рік – 7 (9 %), 2011 рік – 4 (5,9 %).

Висновки: наше дослідження показало три ділянки, в яких виникає найбільша складність постановки діагнозу за допомогою рентгенографії: скронева кістка та піраміда, кістки очниці та верхньощелепної пазухи, та потилична кістка (основа черепа). Потрібно відмітити, що рентгенографія із цифровою обробкою зображення не вирішує дану проблему, попри характеристику точнішого та якіснішого в порівнянні із плівковою рентгенографією. Тому виникає необхідність відмітити, що призначення рентгенографії при підозрі на переломи в проблематичних ділянках є малоінформативною та не точною.